Sieć Hopfielda

Sieci Hopfielda są stosowane przede wszystkim jako pamięci skojarzeniowe (autoasocjacyjne). Sieć po nauczeniu pamięta pewną ilość wzorców. Podanie na jej wejście jednego z zapamiętanych wzorców, da na wyjściu sieci ten sam wzorzec. Podanie na wejściu sieci wzorca nie pamiętanego przez sieć, da na wyjściu najbardziej podobny (do wejścia) zapamiętany wzorzec.

Przykładowy przebieg pracy z siecią Hopfielda:

```
m = [1 -1 1; -1 1 1];
                                                  macierz z wzorcami
m = m';
                                                  każda kolumna stanowi jeden wzorzec
net = newhop(m);
                                                  tworzymy sieć i wyznaczamy jej wagi
                                                  wagi sieci (dla ciekawskich)
w = net.LW\{1,1\}
b = net.b\{1,1\}
                                                  wagi wejść progowych (dla ciekawskich)
[y,pf,af] = sim(net, 2, {}, m)
                                                  symulacja działania sieci dla wzorców podanych na wejście
                                                  (drugi parametr funkcji sim oznacza ilość wzorców, zmienne
                                                  pf i af sa nieistotne)
у'
                                                  pokaż wynik
a = \{[0.9; 0.1; 0.8]\};
                                                  testujemy wejście różne od zapamiętanego wzorca
[y,pf,af] = sim(net, \{1 20\}, \{\}, a);
                                                  symulacja działania sieci dla wzorca a podanego na wejście
                                                  (drugi parametr funkcji sim oznacza ilość iteracji – tu 20)
y1 = cell2mat(y)
                                                  pokaż wyniki
plot3(m(1,:), m(2,:), m(3,:), '*');
                                                  wykreśl punkty odpowiadające wzorcom
plot3(y1(1,:), y1(2,:), y1(3,:));
                                                  wykreśl trajektorię przejścia sieci od obrazu podanego na
                                                  wejście do najbardziej podobnego obrazu zapamiętanego
hold off
```

Zadanie

- 1. Utworzyć macierz z wzorcami znaków (litery, cyfry, itp.) zbudowanymi na matrycy minimum 4 x 4 piksele. Wartość 1 odpowiadać powinna pikselowi czarnemu, wartość -1 pikselowi białemu. Macierz powinna opisywać minimum 10 różnych znaków.
- 2. Utworzyć sieć Hopfielda, pamiętającą wzorce.
- 3. Sprawdzić działanie sieci dla pamiętanych znaków oraz dla znaków zniekształconych.

W sprawozdaniu załączyć:

- 1. Listę znaków pamiętanych przez sieć oraz utworzoną macierz wzorców.
- 2. Wagi sieci Hopfielda.
- 3. Wynik działania sieci dla pamiętanych znaków.
- 4. Wynik działania sieci dla znaków zniekształconych.